

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.09.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи наставак главног претреса приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- окривљени Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,
- браниоци, адв. Ивана Томовић, адв. Павле Литричин, адв. Бјелетић Радмила и адв. Мирослав Перковић.

Приступио је сведок Миле Опачић, није приступио сведок Ђуро Опачић, који је преко Министарства правосуђа, Управе за пробацију и подршку жртвама и сведоцима из Хрватске доставио Вишем суду у Београду лекарску документацију да је спречен да приступи у Жупанијски суд у Осијеку, да би био испитан путем видеоконференцијске везе.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес **НАСТАВИ.**

Главни претрес се наставља испитивањем сведока Милета Опачића.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК МИЛЕ ОПАЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок. Добар дан, господине Опачићу.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Господине Опачићу, Ви сте предложени од стране одбране као сведок. Сада ћемо узети Ваше личне податке. Миле Опачић, од оца?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дане? Рођени сте када и где?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: 12.10.1940. године у Плавну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Општина Книн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Книн? По занимању сте?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Био једно време, почео као полицајац, а онда био прешао у старешински ранг и остало, завршио школу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде окривљене Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли познајете, некога од њих четворице?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како да не бих познао, познајем Зорана, познајем и Стригића, познам, познам све, како не бих познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања, које Вас или неког Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења. И то Вам је јасно. Овде испред Вас има текст заклетве. Прочитајте тај текст заклетве, наглас само.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде предложени од стране браниоца Бранка Хрњака, адвоката Бјелетић Радмиле, да се испитате у својству сведока. Овде се ради о догађајима, оптужница је против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а стављено им је на терет да су од августа 1991. године па до краја исте године, извршили противзаконито затварање више лица у СУП Бели Манастир, повређивање ових лица, њиховог интегритета, да је Зоран Вукшић у овом периоду извршио кривично дело убиства Адама Барића, као и да је окривљени Зоран Вукшић, Стригић Слободан и Бранко Хрњак учествовали у извршењу кривичног дела убиства чланова породице Чичак у десетом месецу 1991. године.

Ви ћете сада испричати, шта Вам је познато, да ли сте у том периоду боравили у Манастиру или не. Кажете да познајете овде окривљене, одакле их познајете, каквих сазнања имате о њиховом боравку у Белом Манастиру, шта Вам је познато о овим догађајима, а касније ће Вам постављати питања да би се допунио Ваш исказ. Изволите.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Једне познам од млађих дана. Када кажем млађих дана, седам, осам година, девет старости, као што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Стригић и Бертић. А Зорана исто, такође познам дуго времена, јер је радио једно време као поштар, а друго, били смо и пре рата несретног ловци, па смо се и по том питању састајали чешће и тако. Иначе их познам добро све. Бранка познам, јер је дошао код мене да се прими у СУП, обратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па ја не знам тачно када је дошао, биће у 1991. години, само не знам ни датум ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили у СУП?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја сам радио у СУП за време рата када ме је позвао начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Здјеларевић, он је био тада и ваљда вршилац дужности секретара, а иначе начелник предратни, пре рата је био. И он је мене позвао, би ли ја радио. Ја кажем, «како не бих радио, побогу брате, ти знаш да ја имам четворо деце, а пензије имам 15 динара, онда немој ме друго ништа питати». «Добро, нема дискусије, где би радио?». Кажем, «најмање ми је битно где бих радио, где Вама могу помоћи на један начин, а друго, где могу имати више динара», е тако сам му исто говорио. И он је нашао место, дао ме за, једни су то крстили, неки шеф, па онда начелник када је био један, он је то преиначио, могао је да буде као и начелник да буде то место да се зове, та особа која обавља тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник чега?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: За одбрану и заштиту и по питању тако тих. И ја сам то прихватио, он је отишао на неко друго радно место, не знам, поштено не знам где ни, искрено Вам говорим да не знам, преместио се, није ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Пјешчевић Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пјешчевић Бранко, добро. Добро, хајде да видимо то, када сте почели, када сте видели Хрњака, шта се дешавало, шта Вам је познато?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да, да, тада сам ја дошао и почео радити, Бранко је отишао, дозволили су ми да радим и онда су ми објаснили, ја сам већином сам имао са резервним саставом посла, имао посла. Тај посао се састојао у томе да су се обраћали за пријем мени, мени, јер нисам их директно ја примао, али сам чинио спискове и са тим списковима код секретара, односно начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то резервни састав полиције?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Резервни састав полиције, да, да. Е онда када су примљени у резервни састав полиције, неки су, међу којима је и Хрњак, отишли у редовни састав, прешли из резервног у редовни, тако да ја ту нисам имао више никакве ингеренције над њима, нити, кажем, радио сам своју основну делатност и моје послове и тако и он је прешао тамо и наставио даље. Ја нисам могао пратити, то је друго да ја

сам добијао извештаје, да неко оде па ми донесе неки извештај, поднесе шта је радио, шта је било у току његовог рада, то да, али мени нити је био обавезан поднети, нити ми је подносио, него свом претпостављеном старешини који га је упутио, ако га је негде упутио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу и други овде присутни преко Вас ушли у полицију као резервни састав или су на неки други начин и у којим јединицама су били, да ли се сећате?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Бићу искрен да мислим да јесу, да је ушао Стригић, да је ушао Бертић и ушао је Бранко Хрњак. Зоран је исто ушао у, само није код мене се јављао, дошао у резервни састав, био је, његова делатност није се сводила на то да бих ја знао било што, али бил коју реч да кажем, а што сам, онда знам касније да је прешао, да је радио у, радио у СУП, по којим задацима, ја, мислим да је радио све оно што се нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте били?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте имали ту функцију начелника, докле сте били?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: До завршетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, до 1990. и које?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: До 1993. године, нешто 20.-ог и не знам ни ја којег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је било седиште?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седиште где Вам је било, где сте имали просторије?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У СУП, у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту сте радили, где на ком спрату, првом, другом, приземљу?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: На другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На другом. Да ли Вам је познато, да ли су постојале неке просторије за задржавање?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Мени су простори за задржавање познати од како сам тамо, од пре тридесет година. И једном у старој, имали смо стару зграду, у њој су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада је питање о новој згради.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Хтео сам само да кажем, нису били адекватни ономе што је законски пропис, што су налагали и тражили. И онда када смо градили нову зграду, ушао је, објекат је тај у коме смо били дужни и имали просторију за задржавање које је могло трајати врло кратко време. Знате када некога приведете, задржите га док неко дође по њега, онај ко га треба или онај ко га је наручио и ми када саслушавамо за нека кривична дела и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време ових, да кажемо, ратних дејстава, када је била САО Крајина, Источна Славонија, Барања и Западни Срем, јесу привођена ту нека лица, да ли се сећате Ви?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Знате шта, ја нисам био, ја сам био горе на другом спрату, али привођена су сигурно, како не би била привођена, када се за некога нешто сазнало, па да се поразговара, да се објасни. Но, међутим, ја не знам ни код кога ни од кога, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко певао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Али да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неке песме одоздо из притворских јединица?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нисам то могао чути, а и да су певали, то нисам могао чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нисам, нисам, кажем, зато да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да додате, па да Вас кроз питања? Ако немате шта, ево изволите, бранилац ће прво да Вам постави.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: (бранилац окр. Хрњака) Да ли можете мало ближе да опишете како се окривљени Хрњак запослио, значи тај ваш сусрет, да ли је он дошао сам да се пријави, да ли на неку препоруку, у том смислу, како долази до тога да се он запошљава код Вас?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Може, како не. Мени је Хрњак познат од тог чада када је дошао у моју кућу. Ја сам био испред куће на тераси вани и он је дошао ту и одмах ми је рекао да је добар са једним Савом, са једним грађанином из Белог Манастира, старијим човеком и који га је упутио да дође код мене. И он је тим поводом и дошао код мене и каже, «брате, да не причам друго, спашавај ако можеш». Кажем, «зашто, побогу брате?», оваквим речима. Каже, «да се запослим, да ме примите тамо». Рекао сам, «Бранко ја те не могу запослити». У оно време нисмо имали нити смо могли имати, а и да смо имали, нисмо могли нити имали преко кога да извршимо проверу одређену што се чинило, што је била дужност, него двојица га знају, тројица или један, да познамо га, добар је и не знам ни ја и тако се завршавало, али без те дилеме друге, ја сам њега примио, примио, узео податке, отишао код секретара и рекао – имам једнога за резервни састав, дошао је. Каже, «Момире, шта питаш, када примамо све, прими и њега», јер пуно смо из Славоније онда примили који су пребегли и дошли. Е он је исто тако кратко време, када кажем кратко време, то су мало дана, неколико дана боравио у резервном саставу, где је тако ходао више не знајући шта ће радити, моја претпоставка. Можда је он знао шта ће радити, али ја мислим да не зна, док није прешао у резервни састав. Онда су га примили у стални састав. Е у сталном саставу шта је радио, то ја не знам. Видео сам га тамо и у дежурани, али кажем, никакве извештаје о његовој делатности ја нити сам знао, нити сам добивао ни усмено, ни писмено.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Да ли познајете особу по имену Душан Марчета, прво ми реците да ли познајете?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како не бих познавао Душана Марчету који је радио у СУП када и ја.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли то лице исто има неке везе са било каквом препоруком везаном за запослење Хрњака?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Препоруком?

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја не знам ко је њему препоручио, да ли је он са Марчетом уопште разговарао о том питању, али највероватније да јесте, али ја знам да је код мене дошао, да му је Саво тај рекао, упутио га тај пољопривредник, сељак, упутио га да дође до мене, да ће најбоље бити да поразговара са мном о томе и ја сам онда тако што сам могао и учинио.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Рекли сте да је из резервног састава прешао у редовни састав милиције.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У редовни састав милиције, у регуларни састав.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли знате, који одсек?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Кога?

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли знате у који одсек полиције, рекли сте редовни?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја не знам код кога је био тренутачно распоређен.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Које послове је радио, изволите.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам, када они сиђу и оду, каже, немам шта са њима да размишљам о њима, једино ако се нађемо на, кажем «где си сада», каже, «ту сам», али ја мислим да се задржавао у дежурани, код дежурнога. Па онда где је требало, где је послат као радник, ишао је и тако.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Јесте га виђали у СУП Бели Манастир?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Виђао га, како да не бих виђао.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је носио неку униформу?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Носио је као и ми сви.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А то је каква униформа, да ли можете да кажете?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Плава униформа ова као што, плава, и сада је носе.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала Вам. Ви сте овде рекли да познајете окривљеног Зорана Вукшића.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да, како да не.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли можете да ми кажете, какву репутацију је имао Зоран Вукшић у Белом Манстиру у то време? Да ли се о њему нешто причало, било у позитивном, било у негативном смислу, не бих хтела да прејудицирам ништа?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па знате шта, ја о томе када бих Вам причао, можда бих Вам нешто могао лагати, а то нећу, нити Вам рећи, причало се, свашта се причало, а у то свашта ја никада веровао у животу нисам,

док нисам дошао до спознаје одређених да је то истина, тако да то мени интересирање, то причање, није пуно интересирало.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли можете да нам кажете, шта се то причало?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па причало се да је строг, дође да му, не може му порећи нико ништа у вези са чим, али био је одређен, био је одређен човек који је ето радио са поносом свој посао.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А који то посао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па тај што је обављао, полицијски.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је он био запослен у полицији?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не могу Вам рећи ја то. Знам да је долазио стално у полицију као и ја и оде код секретара, а од секретара даље, ја.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А када кажете радио је полицијски посао, можете ли мало ближе да нам објасните.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја сам мислио да је сваки радио полицијски посао који је био тамо, који је радио у СУП. Е сада, неки је радио по својим одредбама, не нахођењима, него како се одреди и зависи где је припао, у које одељење, код којег командира.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Значи, да ли Ви имате сазнање, да ли је Зоран Вукшић био запослен, само да ми то појасните, у СУП Бели Манастир?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како не бих имао сазнања.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Био је у радном односу?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У радном односу, нећу да Вам тврдим, не знам, највероватније, кажем, највероватније је био у радном односу, док је радио тамо.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А да ли знате, које послове је радио?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не, најискреније, не.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је Вама познато, да ли је он био особа која је имала одређена овлашћења у погледу издавања одређених задатака лицима која су запослена у МУП?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: То је оно што сам Вам рекао, да ли је био особа под посебним, не знам ко та овлашћења му је издавао, ја не знам, највероватније јесте неко из СУП, али ко, ја знам колико, верујте ми, ако бих рекао ко.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А која овлашћења?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како мислите Ви?

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је то одговор на моје питање, да ли је имао овлашћење да неке издаје одређене задатке?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па да издаје одређене задатке, он није, можда јесте трупи са којом иде, како где иду, зависно о послу и зависи са ким, како.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хоћете ми само рећи, нисам најбоље разумела, Ваше радно место је било које конкретно?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Било начелника за одбрамбене припреме и територијалну одбрану, боље рећи никакво али ето.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли сте Ви као начелник имали сазнања о постојању одређених паравојних јединица мимо СУП Бели Манастир и о њиховом деловању?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, у то прво време не, а у друго време сам имао сазнање од којег нисам ни од ког обавештен, него једно време видео, а друго време чуо и дошле су то паравојне јединице из Книна, командир је довео као неке специјалне јединице, нама су то предочили тако, Бранко, Бранко, не знам презиме, не сећам се презимена, није ни битно, најмање је важно и дошле су јединице Мијовића Васе, пуковника милиције.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Мислила сам о паравојним јединицама ту конкретно које су сачињавала лица из Белог Манастира и околине?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Које су сачињавали из Белог Манастира, од таквих лица?

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја за њих не знам да су били у специјалним јединицама, да су у специјалним јединицама. Ако су у специјалним јединицама, онда мора бити и обучен, онда мора бити негде саветован.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли то значи да нисте знали ни за какво постојање неких јединица за посебне намене, мимо СУП?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Није Вам било познато?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не, јер тамо су могле бити посебне јединице за намене зна се какве.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли Вам је нешто познато о убиству чланова породице Чичак?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, верујте ми, верујте ми очима којима ме гледате. Ја сам чуо касније да су убијени, јер их знам из вршења службе тридесет година мојих у Белом Манастиру. Знам их као фамилију и где су живели, у Каранцу, овој, уф, повише Каранца једно, пар кућа.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, када сте Ви сада дошли до тог начелника, како је био СУП тада организован?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Када је био организован?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је био организован, која су постојала одељења?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нисам био присутан при организацији, при организовању одељења, мислим да нисам ни ту. Касније када сам дошао, када су мене примили, она сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате, кад је то отприлике било, када сте Ви дошли?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па у јануару 1991. године, када је почео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1991. или 1992. године?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: 1992., не знам, части ми моје, немојте ме криво разумети, али ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, пре јануара 1992. године нисте били у СУП?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, да ли имате неких питања? Изволите, само се представите.

Окр. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добар дан, чика Миле, Слободан Стригић. Чика Миле, ја бих Вам поставио само питање, да ли дежурна служба је задужена за подрум и просторије у коме се људи налазе, да ли они имају кључеве за те просторије?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Имали су, како не.

Окр. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Јесу? Кажите ми, Ви сте пре рата радили у Барањи, сви су Вас познавали, Ви сте све познавали, Ваше мишљење о покојном Стокану Секанићу који је осуђен у Осиеку за ратни злочин, који је недавно преминуо, какво је Ваше мишљење било о том човеку?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам, да не бих о мртвом пуно дискутовали, јер сада свако може говорити што хоће. Ја сам га једно време познавао као доброг човека, као доброг грађанина, као доброг човека, уносна, радна, способна за свој рад. Но, међутим, касније се то мењало, када се приближио рат, почело је ратно стање, односно док се почело, оно што се каже, стара пословица, хушкати о ратном стању, мењало се, мењао се и Стокан, и он се прилагођавао ситуацији у којој живи.

Окр. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро, чика Миле. Господине председниче ово сам поствио питање, из разлога што овде имамо службену белешку од 06. свибња, то је од 06. маја 2004. године где је Стокан Секанић на суђењу у Осиеку изнео један податак, а ово ја износим у циљу да докажем лажи и неистине Бранка Хрњака, где Стокан Секанић каже у једном моменту, само ћу Вам прочитати – «сијећам се да је у тадашњем Секретаријату за унутрашње послове Бели Манастир био подрум у којем су смешене те цивилне особе. С обзиром на величину подрума, на број ћелија, мислим да у том подруму није мотло бити смештено више од седам до осам особа и сећам се да је постојала особа која је била кључар тог подрума и она се зове Хрњак Бранко». То је исто господин Хрњак демантовао, па чисто да се разјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је његова одбрана. Да ли имате питања за овог сведока?

Окр. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Не, ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да ли има неких питања?

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ја бих имала једно допунско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте допунско можете на крају, само да завршимо прво ми. Хоћете Ви, изволите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: (бранилац Зорана Вукшића) Реците ми, где се налазила Ваша кућа у Белом Манастиру?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У улици Саре Берчића број 82.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли можете да нам објасните, да ли је то ближе центру или је мало даље?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Није ближе центру, а није ни далеко, није ни близу, а није ни далеко, десетак минута до центра и мени десетак минута, петнаест до СУП, ако бих ишао пешке.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, да ли се сећате у то време, ко је Вама носио пошту?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У то ратно стање?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Пре рата?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Пре рата носио је Зоран.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Вама?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Вама, кући мојој?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Вашој кући?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да, ком је насловљена, ако је мени, давао је мени, јер ја сам имао двоје.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је носио Вама лично пошту?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па када је било, донео је, када није било, мада мало је било тога, али када је било, донео је, некада је син примио, но, међутим, ми смо се више поводом тог дружења пре рата, рекао сам по питању лова, јер знате како ловци иду да се договоре, идмео ту, идемо ту и здраво.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, ко је чинио то ловачко друштво, да ли је било припадника и српске и других националности?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Свих националности где сам ја био председник друштва, петнаест година сам био, а највише је било Хрвата, Срба можда бих на прсте могао озбројати, да нас је било петорица или четворица, ако не грешим, али сада ја нећу сећати се.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, какав је био однос међу члановима ловачког удружења?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Није могао бити бољи, није могао бити бољи, него што је био, између људи, од људи до људи, не, не, није могао бити бољи.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је некада било неких нетрпељивости по питању националне припадности?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је било нетрпељивости некада по питању националне припадности?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не није, верујте ми што Вам кажем, очију ми којим Вас гледам, никада нетрпељивости, јер уосталом, и ја сам био ту, једино што сам био овлашћена службена особа где они нису могли врдати како хоће по друштву и радити шта хоће, а и ја сам им олакшао, ако неко треба, састанцима, ако неко треба дивљач, пошто треба, сигурно треба, нека се обрати, биће убијено и предато ком хоће, не

знам ни ја ком и како, али за потребе треба му дати и давали смо му. А поред тога да је било кривола за који ја не знам, то је сигурно, то је ипак.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, реците ми у периоду пре избијања ратних сукоба док сте радили у полицији, били запослени, да ли Вам је познато, односно, да ли сте Ви имали непосредних контаката са Зораном Вукшићем, да ли је он заправо тада у том периоду био проблематична особа, да ли је привођен, да ли се сећате ето тог периода док сте радили у СУП Бели Манастир?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: До прије рата?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Тако је.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не сећам се да је био привођен и искрено говорим, да не знам да ли би имао зашто да буде приведен. Оно што сам ја знао тада, е шта се рађало.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Данас сте изјавили да сте чули за убиство породице Чичак али касније.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Чуо сам, чуо касније, не чуо ја.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Када је то касније?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не чуо ја, него је причала цела Барања, а цела Барања је 54.000.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Када је то касније када кажете да сте чули касније, да ли можете да определите период?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам, не знам када је то, мислим, у тој години је. Сада када је, након пар месеци, након пет, шест месеци, можда и више, причало се.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А у којој години?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Ако можемо да будемо прецизни, у којој години?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У 1992. години

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: У 1992. години. Добро, хвала Вам.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Мени дозволите ако и погрешим, јер ја нисам водио, не знам, мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други браниоци немају питања? Даћу ја Вама на крају, само да ми прво завршимо, има редосед. Овако овако, да само разјаснимо једну околност, Ви кажете да Вас је Бранко Хрњак замолио да га примите на посао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овим исказима које је он дао у својој одбрани, он је радио од 1991. године, ови догађаји који се помињу овде су догађаји из 1991. године, када је Бранко Хрњак већ радио у полицији. Сада је питање, када сте Ви почели да радите, да ли 1991. године или 1992. године?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па 1991. године ваљда када су они основали. А оснивање то, што је напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се ради о месецу десетом и једанаестом.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Одмах у оснивању сам био, е сада да ли су они пет дана оснивали или нешто, дошао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте у оснивању, када је то било, у летњим месецима, зимским месецима?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У јануару, зимски месец још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. или 1992. године?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: 1991. године, јер он је за мене знао, можда ја грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тада постојала САО Крајина.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада није постојала.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ко није постојао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП Бели Манастир, САО Источне Славоније, Барање и Западног Срема.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је почео да ради?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја знам да ме је звао тај Здјеларевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је звао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да, Радослав, да ћемо прећи, да ће Тужилаштво прећи у старачки дом, просторије старачког дома, а оно ће остати у СУП други део, па је онда мени рекао, «па ћеш прећи са нама т,амо и ти».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су отишли хрватски полицајци, када су они напустили?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: 1991. године када је заузало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је заузало?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па заузало је, датума се не сећам, али почетком 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада су они отишли већ?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Тада су поједини су напустили тада, поједини касније, поједини су се крили негде, то ја причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас позвали?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Оно што сам чуо. Мене је Здјеларевић позвао, ја не знам којег датума, ни којег месеца, не могу бити искрен када бих било среће да знам најискреније. Откуд сам ја размишљао о датуму и месецу када ме је позвао. Позвао ме је када смо почели радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били овде, кажете били сте један од начелника.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За територијалну одбрану?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали рапорте код Здјеларевића, јесте одлазили на те рапорте?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас никада није звао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Никакве рапорте ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали јутарње састанке да се сви скупе начелници?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не, то су имали они други, а ја нисам долазио на те састанке, нисам имао потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте имали потребе?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нисам, ја радим у резервном саставу и оно што прими, ако прими, неко када дође ја примим и одмах њега носим код Здјеларевића и он зна шта ће изнети, има колегијум или она два друга који су радили 'по крим. служби, они су имали те јутарње састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете лице које се презива Јарић?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како не бих знао када је био милиционер код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био од 1991. године?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па исто био у резервном саставу почетком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: После не знам ја шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле неке специјалне јединице организоване у оквиру СУП?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: За го се питам ја, али не знам, ја не знам за те специјалне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разговарали са колегама?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви пре тога дуго радили у СУП?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Четрдесет година, 38 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ни са ким нисте разговарали нити какав је састав, нити како је организована полиција, ко су ти наоружани људи који се појављују тамо?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: У тих 38 година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, после тога.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, нисам имао потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, када сте почели да радите од 1991. године?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нема, верујте ми, свако се бави о себи, свако је радио свој посао, где је могао, премештао се, где је могао, ургирао је и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о убиству Адама Барића?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па након једно, нећу грешити, али двадесетак дана, 15-20 дана, јер то се брзо, село је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је било и рањавање његове супруге, јесте ли познавали Бариће уопште?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Барића јесам познавао, супругу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они имали неки кафић у центру?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило, јесте ли чули за супругу?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Чуо сам да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало ко је то можда извршио?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се није причало?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, видим да се Ви зове Милете Опачић, а Ђуро Опачић је ли вам то?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ђуро Опачић је мени од ујака брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат од ујака?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је остао у Хрватској, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Он је остао у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Шта је он радио? Био је у дежурној соби и отварао и затварао капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био посао тог који је био дежурни у соби?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он имао неки други посао сем да отвара и затвара капију?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не, никакав други, не отварања, и рада у дежурној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је његов посао у дежурани?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па да води распоред, не распоред, него да прати куда патроле које иду, да с њима ступа у контакт ако се нешто деси, они јављају њему, он преноси даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се њему доводе лица која су лишена слободе? Да ли он уписује у неке књиге?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, њему се нису доводила лица, него су доводила ономе ко их је тражио. На пример говорим, ако сам потражио ја доведена су мени, ако је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где су та лица задржавана и ко је водио евиденцију о задржавању тих лица?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Та лица највероватније да је водио, ја кажем највероватније, значи да ми није јасно, та лица која су се задржавала задржавала су се у законски одређеним просторијама јер смо имали јако негативне прије, па онда касније то је нова зграда и доградила се, једно доста модерна зграда и велика, али и поред тих задржавања, просторије за задржавање, ту је била просторија за наоружање милиционара где су имали оружје ормариће и у сваком ормарићу држали су оружје, имао је кључ

сваки на свом ормарићу. Онда радила је крим.техника, криминалистичка служба, радила је задња у задњој соби. Онда је једна соба била управо та што сам хтео рећи где су милиционари кад доведу испитују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питамо за ове, питали су Вас и за ове подрумске просторије где су била задржавана лица.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад силазили доле за све време док сте били?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па нисам, нисам силазио јер нисам имао ни потребе да силазим, а друго, нисам, нисам силазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких размена, јесу ли неки људи одвођени из СУП-а за размену у Борово Село?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то организовао, да ли се сећате?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам, моје ми части.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели те људе што су их водили, стављали у камионе?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Шта, јесам видио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како нисам видио, кад сам гледао са прозора из дежурне собе од дежурног милиционара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали ко су ти људи и одакле су их изводили?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Кога, изводили из СУП-а, одоздо из добро ајд да популарно речемо из подрума, није то подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сутерен да кажемо.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да, али нисам пито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали те људе? Дуго сте живели, колико живите у Белом Манастиру?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па живим цело време живота, од 1962.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли знате Фрању Јоха, Хугу Мартиновића, Стјепана Калеца, Драгана Скелецију, Мату Филиповића, Марка Томића, Зорана Кнежевића, Ивана Белаја?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Залаја Славка? Па јесте их видели тад?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Неке знам од њих, а неке, знам највероватније све али слабије јер они мене могу сви знати, а ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питам да ли знате, јесте ли приметили, јесте ли питали, ако их познајете и ако сте неког препознали, где их воде?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Јесам, јесам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су вам рекли где их воде?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па рекли су да их воде негде у Борово Село на замјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из којих разлога?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да их замјену за Србе које су они држали тамо у, код себе или у притвору или шта ја знам где су држали, јер нисам о томе, док сама размјена каже да, говори о томе да су мењали, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о нападу на село Козарац? То је било у осмом месецу 1991. године?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Село Козарац, у осмом мјесецу 1991.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте ли чули нешто шта се дешавало, да ли познајете те људе из Козарца неке?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како не бих познавао цели Козарац ко сам себе, па Барању познајем целу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли чули нешто шта се ту, јесте ли имали неке информације да се нешто десило у том нападу?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не могу бити искрен да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да Велимира Бертића познајете, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бертића?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Велимира? Да, како не бих познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од малена га знате, рекли сте мало пре од осам година, колико сте рекли да га знате.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бертића, знате га?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Овога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Знам, како не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био за време, где је он био, је ли био у полицији, где?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Био у полицији прво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Касније се одвојио, мислим да су отишли у, не знам где су радили, у «Шумарини» да су радили или при војсци или коме, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких проблема раније са Бертићем кад је био у цивилству?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли је привођен, да ли је нешто?
Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не сигурно, говорим, јер он је био дечко добар, јако добар са мојим сином, као дечки па су се и дружили, иначе проблема ми нисмо имали никаквог што се тиче њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ових догађаја из села Козарац убијен је један ваш колега, да ли се сећате тога? Како се презивају, је ли Ђуровић?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ђурковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурковић, није он убијен у Козарцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али је убијен ваш колега који је из Козарца он је родом.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Из Каранца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Каранца да.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Из Каранца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тог догађаја, кад се то десило?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Сећам се приче, али иначе догађаја се не сећам, сећам се приче ујутру да је у току ноћи убијен Илија Ђурковић, е сад испоставило се да није убијен на срећу, али опет несрећа која је завршила онако трагично, него да је рањен тешко. Пребачен је у Сомбор у болницу и у болници након неколико је преминуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали његове родитеље?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како не бих знао, како не бих знао. Поготово он је био милиционар код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог села истог је и Стригић је ли тако?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Исто где и Стригић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате после шта се дешавало са његовом породицом, је ли долазио можда тај код вас?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Са Бertiћевом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, од Ђурковића?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Од Ђурковића? Па није долазио, ја сам био на сахрани, па смо се ту нашли, изразио саучешће, је, долазио је кад сам ја био прешао у Сонту, ја сам мењао са неким директором кућу у Сонти. Онда он успутно ишао је ту негде за Дeroње, за не знам ни ја где, и нашао кућу и он да тражи, па навратио се код мене успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам да ли се распитивао о убиству, да ли је нађено лице које је извршило?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не, није он то никад мене питао јер па он је то имао од кога добити, можда веродостојније него од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па од оних људи који су били с њиме, онда је он био посланик у Книну једно време, па где су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је људе он то знао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које људе?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Знао је све ко и мене, који су радили у СУП-у, они који су из Белог Манастира све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурковић је све знао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Није, Ђурковићев отац, а Ђурковић је знао да не причате, него можда није знао, ове људе сигурно није знао који су дошли бегом из Славоније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али домаће је знао све?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаће је знао?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Домаће морао је знати, и знам да је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има додатних питања? Изволите.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Судија, немам додатно питање пошто сте ми разјаснили, било је питање везано за овај временски период 1991-1992. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће и члан већа да постави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико је било становника у Белом Манастиру?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: 54.000.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: 54.000.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Пардон, на Барању сам мислио, а у Белом је било ту између 10.000 и 11.000, па онда 12.000, па онда је добио статус градића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, Ви сте били начелник, кажете Одељења за одбрамбена дејства.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да, у 1991. години.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи један од надређених у полицији?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не чујете добро?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Чујем, него.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да мало вичем?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Неки пут чујете, неки не чујете, па не могу да одредим кад чујете, кад не чујете.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Чујем добро ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи Ви сте били један од надређених у полицији и кажете сазнајете после 15-20 дана за убиство Адама Барића, а како знате да је пре 15-20 дана убијен?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: А како нећу знати кад цијели Бели Манастир говори о томе, еј, не цијели Бели Манастир него свако онај ко је био у Белом Манастиру, чуло се ујутро да је убијен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И шта кажу ко га је убио?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, нисам то чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А како ујутро, чуло се ујутру, двадесето јутро после убиства? Кажете после 15-20 дана сте чули?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па све се чуло, не, не, ујутро су чули други, онда се почело то ширити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А Вама као једном од начелника полиције тек после 20 дана?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Није мени и ниједном од начелника нико постављао никаква питања ни где, ко је умро и ко је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У каквом сте односу били са Здјеларевићем?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Био као радник и старешина, у добрим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико пута сте га виђали у току недељу дана?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па зависи од потребе али доласком у СУП и ако се задржава, изласком, приликом изласка сам га видио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи сваки дан сте га виђали?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па скоро сваки дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли разговарали с њим о овим убиствима у граду?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зашто, јесте га питали, он је шеф полиције?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па нисам га пито, зашто би га пито.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја Вас питам да ли сте, не питам зашто бисте питали, то је Ваше сада зашто бисте питали.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, опростите ми ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико се пута у том периоду десило да је убијена цела породица, отац и три мушка члана породице, колико је то често било у том периоду?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Породица Чичак коју знате, рекли сте мало пре.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: То знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Отац и три сина, колико се често такав догађај дешавао у Белом Манастиру у 1991. години да је убијена породица, мушки чланови породице?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја нисам знао, нисам чуо ни зашта. Чуо сам појединачно негде да су неки али то не могу ја, нећу тврдити, нећу говорити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па је ли ово једини случај такав да се десио или је било још оваквих случајева?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Највероватније да је појединачно неко убијен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, говорим о породици целој овако, мушки чланови и отац?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте чули?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли и о томе причали са Здјеларевићем или ни о томе нисте причали?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нисам никад ја са Здјеларевићем причао о никаквом убиству.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Овде су били неки сведоци који су помињали да се чуло ко је то урадио, да ли сте Ви чули да ли се причало ко је то урадио, на кога се сумња?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, не. Неки су говорили претпоставке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да би између осталих могао бити Зоран Вукшић, но међутим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А који су остали?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Говорили су за све оне који су мало, који су ишли, који су одали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Име ако знате, а то нам овако оквирно ништа не говори, не значи нам.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не могу се сетити, углавном на њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта сте Ви чули лично, да ли се још неко име осим његовог имена помињало?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви нисте чули?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли виђате Здјеларевића?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Да ли га виђам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сад.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Виђам, виђам, сад га не виђам већ 6, 7, 8 година, не знам ни ја, од како је он дошао у Суботицу, а ја у Сомбор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи не виђате га?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање сад кад смо начели тему Здјеларевића. Да ли је било познато да је Здјеларевић у једном тренутку тражио заштиту?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ових догађаја убиства породице Чичак?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Где, коју заштиту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заштиту да буде заштићен да му његова кућа, да му буде стража испред куће, да је имао сумњу да ће неко да га нападне?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Нешто се причало, но међутим није ми познато али причало се је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама се све причало, кажете виђали сте га дневно, па јел он дошао и рекао вам «слушај ево дешава ми се, имам претње да ће ми се напасти на кућу»?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, никад он то мени није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато неко ко се презива, ко има надимак Фриц?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Фриц? Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је име и презиме?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам. Не знам части ми моје. Моје ми части не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај Фриц радио?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Радио у Белом Манастиру, живио у Белом Манастиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га не знате, кажете познајете све у Белом Манастиру, а њему не знате име и презиме.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па познајем га, и сад кажем да познајем све, али не могу сваком познати име и презиме, нити га ја знам, а Фрица знам јер је млађи човек и видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате презиме Миловановић?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Неговановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миловановић?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Миловановић? Знам за овога Миловановића, ако мислите на њега, не морате мислити на њега, него знам Гавру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја, ја питам за Фрица?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Ја знам, ја Вам кажем, ја знам то јер сам га познаво као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Све што је стигло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у полицији или није био у полицији?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, у полицији он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио све што је стигао? Можете ли да објасните.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па ишао је, радио, помогао ратницима по селу, ратово сам с ким је могло, ко је, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био, да ли је био у војној некој?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам части ми моје да ли у војној јер знам да су носили сви униформе те плаве полицијске, а сад ко је био у војној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате у којој је био јединици, да ли војној, да ли полицијској, при полицији, при војсци, при територијалној одбрани?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је био наоружан и кажете.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је наоружан?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Како не, па били су наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате у којој јединици је био?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питања? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да додате што Вас нисмо питали, а хтели сте да кажете?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Врло радо, ја бих најрађе одговорио да ме неко пита оно што знам, оно што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се не сећате већине догађаја. Добро. Да ли тражите трошкове за данашњи долазак?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Па било би пожељно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је карта била?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Аутобусна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико до Београда и назад?

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Не, довезао ме нећак, не знам колико је карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈУ СЕ трошкови за долазак сведока у износу који ће се накнадно утврдити по трошковнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте били, ако треба трошкови, сачекајте то ће наша служба.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: И Вама хвала велико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека иде сведок, сведок је слободан.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Оперисо сам срце па ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми ту и хитну помоћ ако вам затребају лекари.

Сведок МИЛЕ ОПАЧИЋ: Неће сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се плашити, овде имамо бољу лекарску негу него у Сомбору.

Сутра нам треба доћи Здјеларевић, он је доставио различита лекарска уверења о његовом здравственом стању тако да није рекао да неће доћи данас, тако да остаје за сутра у 09:30 да се испита сведок Здјеларевић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекида, а наставак се заказује за

14.09.2011. године у 09:30 часова, када ће бити саслушан сведок Здјеларевић.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА